

Sygn. akt I C 724/17

Dnia 13 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Monika Świerad

Protokolant: Martyna Miczek

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 13 maja 2019 roku w N.

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W.

przeciwko I. C. (1) i M. C. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych I. C. (1) i M. C. (1) solidarnie na rzecz strony powodowej (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. kwotę 250.000 zł (dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.06.2017 roku do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej M. C. (1) do kwoty 225.626,12 zł (dwieście dwadzieścia pięć tysięcy sześćset dwadzieścia sześć złotych i dwanaście groszy) bez odsetek z tytułu niespłaconego kapitału zabezpieczonego hipoteką umowną zwykłą ustanowioną na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. na nieruchomości położonej w M. gmina K. dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu X Wydział Zamiejscowy w M. prowadzi KW (...) z zastrzeżeniem pozwanej M. C. (1) prawa do powoływania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie jej odpowiedzialności do w/w nieruchomości obj. KW (...),

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo,

III. przyznaje ze środków Skarbu Państwa - kasy Sądu Okręgowego w Nowym Sączu r.pr. A. Z. kwotę 8.856 zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) w tym 1.656 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt sześć złotych) podatku VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej pozwanemu I. C. (1) z urzędu,

IV. przyznaje ze środków Skarbu Państwa - kasy Sądu Okręgowego w Nowym Sączu adw. D. G. kwotę 8.856 zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) w tym 1.656 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt sześć złotych) podatku VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej pozwanej M. C. (1) z urzędu,

V. zasądza od pozwanych I. C. (1) i M. C. (1) solidarnie na rzecz strony powodowej (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. kwotę 19.700 zł (dziewiętnaście tysięcy siedemset złotych) z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej M. C. (1) do kwoty 18.482 zł (osiemnaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Monika Świerad

Sygn. akt I C 724/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13.05.2019 roku

Pozwem inicjującym niniejsze postępowanie strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. domagała się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazującego pozwanym I. i M. C. (1) zapłatę solidarnie na jej rzecz kwoty 250.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienia od dnia wniesienia pozwu

tj.13.06.2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanych solidarnie kwoty 10.342 zł tytułem kosztów procesu (k.2-9).

Motywuując pozew strona powodowa podniosła, że pozwani w dniu 10.03.2009 r. zawarli z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu budowlanego nr (...), na mocy której bank udzielił im kredytu w łącznej kwocie 404.400 zł. Przy podpisywaniu powyższej umowy kredytu pozwani złożyli oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. Wg par 6.1 umowy kredytowej spłata kredytu została zabezpieczona hipoteką umowną zwykłą w kwocie 404.400,00 zł oraz hipoteką umowną kaucyjną do kwoty 202.200,00 zł, ustanowioną na nieruchomości stanowiącej własność pozwanych, położonej w M. w gminie K., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, X Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadzi księgę wieczystą nr (...). Pozwani nie wywiązali się z warunków umowy kredytu budowlanego, nie spłacali w wyznaczonych terminach rat. W związku z tym bank w dniu 13.02.2012 r. skierował listem poleconym do każdego z nich pismo, w którym wypowiedział im umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. W następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia, całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami stała się wymagalna. Następnie bank dnia 20.06.2013 r. wystawił (...) nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, VII Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w M. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28.08.2013 r., sygn. akt. VII Co 387/13. W dniu 1.11.2014 roku na wniosek pozwanego I. C. (1) doszło do zawarcia umowy ugody, której przedmiotem była restrukturyzacja zaległego i wymagalnego zadłużenia powstałego z tytułu kredytu budowlanego z dnia 10.03.2009 r. W treści przedmiotowej umowy ugody znajduje się oświadczenie pozwanego o uznaniu w całości i bez zastrzeżeń wymagalnych roszczeń banku o zapłatę zobowiązania z tytułu kredytu. Pozwany I. C. (1) w ten sposób dokonał pisemnego uznania długu. Strona powodowa dodała, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 23.03.2017 r. w/w bank przelał na nią wierzytelności wobec pozwanych z tytułu umowy kredytu budowlanego z dnia 10.03.2009 r. Wraz z wierzytelnością przeszły na stronę powodową wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki oraz prawo do naliczenia dalszych odsetek. Wraz z wierzytelnością na rzecz strony powodowej została także przeniesiona hipoteka umowna zwykła w kwocie 404.400 zł oraz hipoteka umowna kaucyjna do kwoty 202.200 zł, ustanowiona na nieruchomości stanowiącej własność pozwanych, obj. KW (...). Strona powodowa podała, że na wartość przedmiotu sporu tj.: 250.000 zł składa się zadłużenie pozwanych z tytułu niespłaconego kapitału na kwotę 225.626,12 zł oraz części odsetek karnych za opóźnienie naliczonych przez (...) na kwotę 24.373,88 zł. Strona powodowa podała, że jest również uprawniona do dochodzenia od pozwanych odsetek ustawowych za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c., naliczanych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwana M. C. (1) w odpowiedzi na pozew (k.215-216) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od strony powodowej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana przyznała fakt zawarcia umowy kredytowej i brak wywiązania się z obowiązków umownych oraz wypowiedzenie umowy kredytowej. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia w całości roszczenia wynikającego z umowy kredytowej z dnia 10.03.2009 roku. W związku z wypowiedzeniem umowy roszczenie stało się wymagalne w dniu 17.03.2012 roku i uległo przedawnieniu w okresie 3 lat jako wynikające z prowadzonej działalności gospodarczej. Strona powodowa jako nabywca wierzytelności nie może powołać się na przerwę biegu przedawnienia wywołaną nadaniem klauzuli wykonalności na (...) ani wszczęciem egzekucji przez poprzedniego wierzyciela.

Pozwany I. C. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od strony powodowej kosztów postępowania. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, zarzut braku uznania długu, zarzut braku zawiadomienia go o umowie przelewu i nieudowodnienia wysokości roszczenia. Pozwany przeczył, że zawarł z poprzednikiem prawnym strony powodowej umowę ugody w przedmiocie restrukturyzacji zaległego i wymagalnego roszczenia oraz złożył oświadczenie o uznaniu długu.

W piśmie z dnia 31.07.2017 roku (k.230-2-235) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości. W związku z podniesionym przez pozwanych zarzutem przedawnienia przyznała, że w przedmiotowej sprawie znajdzie zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Niemniej jednak w tej sprawie doszło do uznania długu przez pozwanego I. C. (1), co przerwało bieg przedawnienia. Pozwany w umowie ugody z dnia 1.11.2014 roku uznał w całości i

bez zastrzeżeń roszczenie banku o zapłatę z tytułu umowy kredytowej z dnia 10.03.2009 roku. Pozew wniesiono przed upływem przedawnienia, po jego uprzednim przerwaniu.

Pismem z dnia 4.08.2017 (k.237-244) strona powodowa sprecyzowała żądanie pozwu i podstawę prawną swojego roszczenia. Wniosła o zasądzenie od pozwanej M. C. (1) solidarnie z pozwanym I. C. (1) na jej rzecz kwoty 250.000 zł w tym:

a) kwoty 225.626,12 zł z tytułu niespłaconego kapitału zabezpieczonego hipoteką umowną zwykłą ustanowioną na rzecz powoda, obciążającą nieruchomość obj. KW nr (...), wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem pozwanej w wyroku prawa do powołania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie jej odpowiedzialności do: nieruchomości położonej w M. w gminie K., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr KW (...) przez Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, X Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w' M. i odsetek ustawowych za dwa ostatnie lata przed przysądzeniem prawa własności powyższej nieruchomości.

b) kwotę 24.373,88 zł z tytułu części niespłaconych odsetek karnych za opóźnienie naliczonych przez (...) SA w kwocie 57.441,23 zł zabezpieczonych hipoteką umowną kaucyjną ustanowioną na rzecz powoda, obciążającą nieruchomość obj. KW nr (...), z zastrzeżeniem pozwanej w wyroku prawa do powołania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie jej odpowiedzialności do: nieruchomości położonej w M. obj. KW (...) oraz

zasądzenia od pozwanych solidarnie tytułem zwrotu kosztów procesu kwoty 19.717 zł, w tym koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200,00 zł, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17,00 zł oraz koszty opłaty od pozwu w kwocie 12.500 zł.

Strona powodowa podniosła, że dłużnik rzeczowy pozwana M. C. (1) ponosi odpowiedzialność wobec niej, ponieważ przysługuje jej wierzytelność zabezpieczona hipoteką tylko z nieruchomości obciążonej hipoteką. Odpowiedzialność tego dłużnika wynika ze stosunku hipoteki. Jak wynika z odpisu księgi wieczystej pozwana jest współwłaścicielem nieruchomości obj. KW (...), która jest obciążona hipotecznie na rzecz strony powodowej. Sąd w wyroku powinien więc zastrzec pozwanej prawo powoływania się na ograniczenie odpowiedzialności, gdyż możliwość powoływania się w tytule egzekucyjnym na ograniczenie odpowiedzialności istnieje tylko, gdy ograniczenie to zostało zastrzeżone w tytule egzekucyjnym. Zgodnie z art. 65 u.k.w.h hipoteka wynika z konkretnej, oznaczonej wierzytelności i jest z nią ściśle związana. Odpowiedzialność dłużnika hipotecznego wobec wierzyciela hipotecznego jest odpowiedzialnością rzeczową do wysokości wartości obciążonej nieruchomości, jednak pozostałe zasady tej odpowiedzialności ukształtowane są przez umowę kreującą wierzytelność zabezpieczoną hipoteką, gdyż odpowiedzialność dłużnika hipotecznego jest odpowiedzialnością akcesoryjną w stosunku do odpowiedzialności dłużnika osobistego i ukształtowaną według zasad odpowiedzialności dłużnika osobistego. Strona powodowa zaznaczyła, że domaga się od pozwanej M. C. odsetek ustawowych za dwa ostatnie lata przed przysądzeniem prawa własności powyższej nieruchomości. Hipoteka umowna zwykła i hipoteka umowna kaucyjna zostały wpisane do księgi wieczystej przed wejściem w życie nowelizacji u.k.w.h. dokonanej ustawą z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie u.k.vv,h. oraz niektórych innych ustaw (tj. przed 20.02.2011 r.). W związku z tym zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy zmieniającej mają do nich zastosowanie przepisy u.k.w.h. w brzmieniu sprzed 20.02.2011 r. Na podstawie art. 69 u.k.w.h i art. 1025 par 3 k.p. c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 19.02.2011 roku hipoteka umowna zwykła zabezpiecza także roszczenie o odsetki za opóźnienie za okres dwóch lat przed przysądzeniem prawa własności nieruchomości obciążonej hipoteką oraz koszty postępowania w wysokości nie przekraczającej dziesiątej części kapitału. Zabezpieczone hipoteką zwykłą odsetki i koszty postępowania zwiększają zakres odpowiedzialności właściciela nieruchomości ponad kwotę, do której wpisano hipotekę. Z uwagi na to, iż kolejny nabywca wierzytelności zamierza wystąpić z wnioskiem o wszczęcie egzekucji z wyżej wskazanej nieruchomości, niezbędne jest uzyskanie tytułu wykonawczego przeciwko pozwanej. W związku z powyższym strona powodowa tytułem realizacji hipoteki umownej zwykłej i hipoteki umownej kaucyjnej dochodzi od pozwanej z zastrzeżeniem jej w wyroku prawa do powołania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie jej odpowiedzialności do nieruchomości do kwoty 250.000 zł. W związku ze zmianą przedmiotową powództwa podniesiony przez M. C. (1) zarzut przedawnienia nie ma żadnego wpływu na zakres jej odpowiedzialności. Przepis art. 77 zd. 1 u.k.w.h. (w brzmieniu obowiązującym w niniejszej sprawie) wprowadza ogólną

regułę, że przedawnienie wierzytelności hipotecznej nie wpływa na uprawnienie wierzyciela hipotecznego dotyczące zaspokojenia nieruchomości obciążonej hipoteką. W rezultacie właścicielowi przedmiotu hipoteki nie przysługuje zarzut przedawnienia jako skuteczny środek obrony przeciwko powództwu wierzyciela hipotecznego. Pozwana będąca jednocześnie dłużnikiem osobistym i rzeczowym nie może skutecznie podnosić swojego zarzutu przedawnienia. Odpowiada ona bowiem rzeczowo z należącej do niej nieruchomości. Kwota dochodzona w niniejszej sprawie stanowi całość niespłaconego kapitału kredytu udzielonego pozwanym na podstawie umowy kredytowej oraz część kwoty odsetek karnych za opóźnienie naliczonych przez poprzedniego wierzyciela. Na rzecz strony powodowej została udzielona hipoteka umowna zwykła oraz hipoteka umowna kaucyjna. Zgodnie z art. 71 u.k.w.h. domniemanie prawa wynikające z wpisu hipoteki zwykłej obejmuje, jeżeli chodzi o odpowiedzialność z nieruchomości, także wierzytelność zabezpieczoną hipoteką.

W piśmie z dnia 13.12.2017 roku (k.274-279) strona powodowa podała, że na wartość przedmiotu sporu tj. kwotę 250.000 zł składa się 225.626,12 zł jako niespłacony kapitał i kwota 24.373,88 zł jako części odsetek karnych.

Na rozprawie w dniu 31.01.2018 roku (k.301) pozwana M. C. (1) wniosła o zasądzenie od niej kwoty 225.626,12 jako salda niespłaconego kredytu i oddalenia powództwa w pozostałej części, co do należności ubocznych, których hipoteka nie zabezpiecza oraz o nieobciążanie jej kosztami procesu.

Pozwany I. C. (1) reprezentowany przez pełn. z urzędu wniósł o oddalenie powództwa w całości (k.340-345). Pozwany dalej kwestionował wysokość dochodzonego roszczenia. Pozwany podtrzymał twierdzenia, że nie zawarł umowy ze w dniu 1.11.2014 roku. Strona powodowa nie odniosła się w żaden sposób do dokumentów, które pozwany przedłożył na potwierdzenie tej okoliczności. Strona powodowa nie udowodniła zatem, że doszło do przerwania biegu przedawnienia przeciwko niemu, poprzez uznanie długu. Według pozwanego przerwanie biegu przedawnienia jest skuteczne wyłącznie pomiędzy pierwotnymi stronami umowy kredytu. Nie rozciąga się na nabywcę wierzytelności. Co za tym idzie nie doszło do przerwania biegu przedawnienia.

Na rozprawie w dniu 11.06.2018 roku (k.365) strona powodowa doprecyzowała, że roszczenie w stosunku do pozwanego I. C. (1) jest dochodzone na podstawie stosunku obligacyjnego, przy przyjęciu że podnoszony zarzut przedawnienia przez tego pozwanego jest nieskuteczny, natomiast roszczenie w stosunku do pozwanej M. C. (1) jest dochodzone od niej jako dłużnika rzeczowego.

Pozwana M. C. (1) zgodziła się z żądaniem pozwu sprecyzowanym w stosunku do niej z wyjątkiem odsetek. Wniosła też o nieobciążanie jej kosztami procesu, ponieważ skutecznie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia ze stosunku obligacyjnego. Ponadto nie miała wpływu na cesję oraz sytuację prawną wierzyciela. Wniosła też o uwzględnienie jej sytuacji majątkowej.

Pozwany I. C. (1) zakwestionował ażeby doszło do zawarcia umowy ugody w dniu 1.11.2014 r., a tym samym do uznania długu. Kwestionował aby złożył podpis pod umową ugody z dnia 1.11.2014 r. z dołączonych przez niego pism wynika że nie doszło do zawarcia umowy ugody z uwagi na brak odesłania podpisanej umowy ugody oraz oświadczenia o uznaniu długu oraz braku wpłat. Wobec powyższego zakwestionował także datę zawarcia umowy ugody w dniu 1.11.2014 r. Podtrzymał złożony zarzut przedawnienia roszczenia oraz brak zawiadomienia go o cesji wierzytelności oraz zarzut nieudowodnienia wysokości dochodzonego roszczenia. Podkreślił, że egzekucja nie została prawomocnie umorzona wobec pierwotnego wierzyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani I. i M. C. (1) w dniu 10.03.2009 r. zawarli z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu budowlanego nr (...). (...) udzieli pozwanym kredytu w kwocie 404.400 zł na okres do dnia 10.03.2042 roku z przeznaczeniem na budowę domu jednorodzinnego w Mochnacze Wyżej na dz. (...)obj. KW (...). Oprocentowanie kredytu w dniu zawarcia umowy wynosiło 5,77 % w stosunku rocznym. Kredyt i odsetki były płatne w miesięcznych ratach annuitetowych. Z tytułu niespłaconego w terminie kredytu/raty kredytu bankowi przysługiwały odsetki za opóźnienie spłaty w wysokości 1,5 stopy oprocentowania kredytu obowiązującego w terminach zalegania z zapłatą, nie więcej

niż 4-krotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Kredytobiorcy wyrazili zgodę na dokonanie przez bank sprzedaży wierzytelności wynikającej z tej umowy - par 11 ust 1. Bank zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia umowy, w przypadku stwierdzenia, że warunki umowy nie zostały dotrzymane, w szczególności w przypadku naruszenia postanowień umowy lub regulaminu. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni - par 12 ust 1 i 2 umowy.

Przy podpisywaniu powyższej umowy kredytu pozwani złożyli oświadczenia o poddaniu się egzekucji na podstawie (...).

Splata kredytu została zabezpieczona hipoteką umowną zwykłą w kwocie 404.400 zł oraz hipoteką umowną kaucyjną do kwoty 202.200 zł, ustanowioną na nieruchomości stanowiącej własność pozwanych, położonej w M. w gminie K., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, X Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadzi księgę wieczystą nr (...) - par 6 ust 1 umowy.

W dniu 05.05.2009 r. pozwani zawarli z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. Aneks nr (...) do tej umowy, na mocy którego został zmieniony zapis w par 2.3 umowy.

(dowód: umowa kredytu k.11-19, oświadczenia pozwanych o poddaniu się egzekucji k. 20-23, aneks nr (...) k. 24, oświadczenie (...) o wniesieniu wniosku o wpis w księdze wieczystej w k. 25-26, oświadczenie o ustanowieniu hipoteki umownej zwykłej i hipoteki umownej kaucyjnej z dnia 10.03.2009 r. k. 27, wydruk ze strony KW nr (...) k. 28-54 i k. 245-250)

Pozwani nie wywiązali się z warunków umowy kredytu. Bank (...) pismem z dnia 13.02.2012 r. wypowiedział im umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Pismo z wypowiedzeniem umowy pozwani odebrali w dniu 17.02.2012 roku.

(dowód: wypowiedzenie umowy kredytowej wraz z potwierdzeniem odbioru k.55-58)

(...) dnia 20.06.2013 r. wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że wymagalne zadłużenie pozwanych wynosi 252.029,97 zł, w tym 226.149,18 zł niespłacony kapitał, 1.302,51 zł odsetki zapadłe, 24.578,28 zł odsetki karne.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, VII Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w M. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28.08.2013 r., sygn. akt. VII Co 387/13 na powyższy (...).

(dowód: (...) nr (...) z dnia 20.06.2013 r. k.59-60, wniosek o nadanie klauzuli (...) z dnia 19.08.2013 r. k. 61-62, postanowienie Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 28.08.2013 r. k. 63)

Pismem z dnia 20.09.2013 r. pozwany tj. I. C. (1) tłumaczył bankowi kredytującemu zaległości w płatności rat, zaistniałą sytuacją rodzinną, jednocześnie prosząc o zawarcie ugody poprzez rozłożenie istniejącego i wymagalnego zadłużenia na raty. Pismem z dnia 27.10.2014 roku Bank (...) przesłał pozwanemu dwa egzemplarze proponowanej ugody do zapoznania się.

Między pozwanym I. C. (1) a bankiem (...) SA doszło do zawarcia umowy ugody opatrzonej datą 1.11.2014 rok. Na umowie ugody widnieje podpis pozwanego I. C. (1).

(dowód: pismo pozwanego z dnia 20.09.2013 roku k.64, wniosek o zawarcie ugody z dnia 20.09.2013 roku k. 65-66, pismo pozwanego I. C. z dnia 1.12.2014 roku k. 227, opinia biegłego grafologa k. 459-471)

W piśmie z dnia 20.03.2015 roku strona powodowa informowała pozwanego I. C. (1) o tym, że chciała zawrzeć z nim umowę ugody, której tekst przesłała mu kurierem w dniu 31.10.2014 roku. Z uwagi na brak odesłania podpisanej umowy ugody oraz oświadczenia o uznaniu długu jak i braku wpłat, skierowano przeciwko pozwanemu wniosek egzekucyjny.

(dowód: pismo (...) SA z dnia 20.03.2015 roku k. 226)

Przedmiotem umowy ugody była restrukturyzacja zadłużenia pozwanego powstałego z tytułu umowy nr (...). W treści ugody strony oświadczyły, że na dzień 27.10.2014 roku kwota wymagalnej wierzytelności banku wynosi 259.876,15 zł (w tym 226.149,18 zł z tytułu należności głównej, 33.726,97 zł z tytułu należności ubocznych). Pozwany w par 1 ust 3 oświadczył, że uznaje roszczenie banku (...) w tak określonej wysokości. Pozwany zobowiązał się do spłaty tej należności wraz z odsetkami w ratach miesięcznych począwszy od 1.11.2014 roku do 30.11.2019 roku w kwocie 1.500 zł płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca począwszy od listopada 2014 roku. Odsetki od kapitału naliczane były w oparciu o 6M WIBOR plus 1,35% marży. Po upływie terminu wypowiedzenia ugody bank naliczał odsetki bieżące od kwoty kapitału także za okres od dnia zawarcia ugody według stałej stopy procentowej która wynosiła 5,77 % w stosunku rocznym. Od zadłużenia z tytułu kapitału niespłaconego w terminach określonych w par 2 ust 1 ugody lub z upływem okresu wypowiedzenia ugody bankowi przysługiwały odsetki za opóźnienie w wysokości 1,5-krotności odsetek podstawowych oprocentowania kredytu w stosunku rocznym nie więcej niż czterokrotność kredytu lombardowego NBP. W przypadku braku spłaty zadłużenia w terminie bank wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty. Bank zachował dotychczasowe zabezpieczenia wynikające z umowy kredytowej m.in. w postaci hipotek. Bank mógł wypowiedzieć ugodę w formie pisemnej z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia w każdym czasie. Pozwany wyraził zgodę na przelew wierzytelności przysługującej bankowi z tytułu ugody na inny podmiot. W par 22 ugody pozwany oświadczył, że uznaje w całości i bez zastrzeżeń wymagalne roszczenie wobec banku, które na dzień 27.10.2014 roku wynosiło 259.876,15 zł.

(dowód: umowa ugody k.67-72, oryginał umowy ugody k. 443-448)

W dniu 23.03.2017 roku (...) SA zawarł ze stroną powodową (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. umowę przelewu wierzytelności obejmującą m.in. wierzytelność wobec pozwanych z tytułu umowy kredytu z dnia 10.03.2009 r. opiewającą na kwotę 225.626,12 zł z tytułu kapitału, 60.617,22 zł z tytułu odsetek, 1.691,51 zł z tytułu kosztów.

Wraz z wierzytelnością przeszły na stronę powodową wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki oraz prawo do naliczania dalszych odsetek. Wraz z wierzytelnością na rzecz strony powodowej została także przeniesiona hipoteka umowna zwykła w kwocie 404.400 zł oraz hipoteka umowna kaucyjna do kwoty 202.200 zł ustanowiona na nieruchomości stanowiącej własność pozwanych, położonej w M. W. w gminie K., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, X Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Na skutek wniosku z dnia 27.03.2017 r. w w/w księdze wieczystej została dokonana zmiana wierzyciela hipotecznego z Banku (...) S.A. na (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty.

(dowód: umowa cesji z dnia 23.03.2017 r. wraz z notarialnym poświadczeniem własnoręczności podpisów k.73-109, wciąg z Załącznika nr 1 do umowy cesji k.110-112, wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 113-116, odpis z rejestru przedsiębiorców k.117-124, pełnomocnictwa k. 125-129 , KRS dla (...) S,A k.130-139, KRS dla (...) Bank (...) Spółka Akcyjna k.140-189, oświadczenie (...) o zapłacie ceny sprzedaży ustalonej w umowie cesji z dnia 23.03.2017 r. wraz z notarialnym poświadczeniem podpisów k. 190-192, wniosek o wpis w księdze wieczystej k.192-196, zawiadomienie o dokonanie wpisu k.197-198, wydruk ze strony internetowej kw nr (...), (...) k.28-54)

Pismem z dnia 30.03.2017 r. strona powodowa zawiadomiła każdego z pozwanych o zmianie wierzyciela i wezwała ich do zapłaty. W piśmie tym wskazała aktualną kwotę zadłużenia i poinformowała o możliwości rozłożenia zadłużenia na dogodne raty. Pozwani nie zastosowali się do powyższego wezwania i do chwili obecnej nie spłacili zadłużenia.

(dowód: zawiadomienie o przelewie, wezwanie do zapłaty i zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 30.03.2017 r. k.199-204)

Od momentu zawarcia umowy cesji z dnia 23.03.2017 roku Bank (...) przekazał stronie powodowej wyegzekwowaną od pozwanych kwotę: 4.867,50 zł, na którą składały się trzy wpłaty: 57,44 zł z dnia 24.04.2017 roku, 4.760,86 zł z dnia

15.05.2017 roku i 49.20 zł z dnia 24.05.2017 roku. Wpłaty te strona powodowa rozliczyła jeszcze przed wniesieniem pozwu, zaliczając je na poczet odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela.

(dowód: historia zadłużenia k. 280, informacja komornika o stanie zadłużenia k. 354)

Relacje rodzinne pomiędzy pozwanymi uległy pogorszeniu, co skutkowało wystąpieniem z powództwem o rozwód. Zamieszkali oddzielnie. Nie mogli dojść do porozumienia w spłacie kredytu. Kwestią sporną pomiędzy nimi była wysokość alimentów na rzecz małoletnich dzieci. M. C. (1) złożyła wniosek o wypłatę alimentów z funduszu alimentacyjnego. Wysokość pobieranych alimentów funduszu alimentacyjnego wynosi 1.500zł. Kwestią sporną pomiędzy stronami był także podział majątku wspólnego obejmującego przedmiotową nieruchomości, na której wybudowano dom w stanie surowym zamkniętym. Nieprawomocnym postanowieniem przyznano na wyłączną własność pozwanej M. C. (1) przedmiotową nieruchomości. Na rzecz pozwanej zasądzono także spłatę w wysokości 60.000zł. I. C. (1) nie zgodził się z wydanym postanowieniem, od którego złożył apelację domagając się przyznania przedmiotowej nieruchomości na wyłączną własność. Pozwana M. C. (1) po uprawomocnieniu postanowienia działowego pragnie dokonać jej sprzedaży i rozliczyć się wierzycielem.

I. C. (1) utrzymuje się z pracy za granicą jako kierowca autobusu.

(dowód: zeznania pozwanej M. C. (1) k. 338 01:05:44 – 01:23:32, częściowo zeznania pozwanego I. C. (1) k. 337 – 338 00:34:44 – 01:05:44)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty bankowe przedstawione przez stronę powodową i pozwanego oraz dokumenty dotyczące postępowania egzekucyjnego, których moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu.

Ustaleń w zakresie czy pozwany I. C. (1) złożył podpis pod umową ugody z dnia 1.11.2014r. sąd dokonał na podstawie opinii biegłego grafologa W. W., którą uznał za rzetelną. Strony nie złożyły zarzutów do opinii.

Zeznania pozwanego I. C. (1) były dla Sądu tylko częściowo wiarygodne w kwestii sytuacji rodzinnej. W pozostałej części Sąd nie dał wiary pozwanemu, który okazał się osobą nieszczerą, manipulującą faktami. Nieprawdziwie podawał, że nie podpisał ugody z dnia 1.11.2014r. oraz nie otrzymał informacji o sprzedaży wierzycielności. Przeczy temu treść pisma strony powodowej z dnia 30.03.2017 roku, które skierowała do pozwanych. Z opinii biegłego grafologa wynika, że na umowie ugody widnieje podpis pozwanego I. C. (1).

Zeznania pozwanej M. C. (1) odnośnie relacji małżeńskich, pojawiających się trudności, braku porozumienia sąd dał wiarę w całości.

Sąd zważył co następuje:

Sąd uwzględnił powództwo częściowo według sprecyzowanego żądania pozwu wyrażonego przez stronę powodową w piśmie z dnia 4.08.2017 roku.

Pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia. Po podniesieniu zarzutu przedawnienia przez pozwanych strona powodowa zmieniała podstawę prawną żądania pozwu, powołując się na ustanowienie ograniczonego prawa rzeczowego - hipoteki przez pozwaną M. C. (1). Powództwo w stosunku do I. C. (1) strona powodowa podtrzymała w niezmienionym kształcie, powołując się na stosunek obligacyjny jako podstawę zadania wobec niego.

Dochodzone przez stronę powodową roszczenie, wynikało z umowy kredytu, a zatem pozostające w związku z prowadzoną zarówno przez pierwotnego wierzyciela, jak i powodowy fundusz działalnością gospodarczą, przedawniało się z zatem upływem 3 lat. Pozwani zawarli bowiem z bankiem (...) umowę kredytową z dnia 10.03.2009 roku, wierzycielność z tej umowy na skutek wypowiedzenia stała się w całości wymagalna w dniu 18.03.2012 roku. Wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Bank (...) w stosunku do pozwanych M. i I. C. (1) wywołało co prawda przerwę w biegu terminu przedawnienia, ale tylko w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem

wykonawczym, tj. banku (...). Powodowy Fundusz, jako nabywca wierzytelności, nie będący bankiem, nie mógł powołać na przerwę biegu przedawnienia. Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.) - por uchwała SN z dnia 29.06.2016 roku III CZP 29/16.

Pozwany I. C. (1) dodatkowo dokonał uznania długu w umowie ugody zawartej z (...). Oboje pozwani odpowiadają też, jako dłużnicy rzeczowi z tytułu hipotek ustanowionych na należącym do nich prawie własności nieruchomości obj. KW (...) do wysokości zabezpieczenia hipotecznego. W stosunku do pozwanego I. C. (1) Sąd rozpoznał sprawę odnosząc się do stosunku podstawowego gdyż takie było żądanie pozwu. Odpowiedzialność M. C. (1) rozstrzygnął natomiast w kontekście odpowiedzialności rzeczowej.

Co do odpowiedzialności pozwanej M. C. (1):

Podkreślenia wymaga, że hipoteka jest ograniczonym prawem rzeczowym na nieruchomości, związanym z oznaczoną wierzytelnością i służącą do jej zabezpieczenia. Jest prawem akcesoryjnym, tzn. może istnieć tylko o tyle, o ile istnieje wierzytelność, którą zabezpiecza. Zatem wygaśnięcie wierzytelności, którą hipoteka zabezpieczana powoduje automatyczne wygaśnięcie hipoteki. Przy czym należy pamiętać, że ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (art.77) wprowadza istotny wyłom od zasady akcesoryjności, gdyż przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką nie narusza uprawnienia wierzyciela hipotecznego do uzyskania zaspokojenia z nieruchomości obciążonej, z wyłączeniem roszczeń o świadczenia uboczne. Zatem sam fakt przedawnienia wierzytelności zabezpieczonej hipotecznie nie ma wpływu na skuteczność roszczenia wobec dłużnika rzeczowego. Uznaje się zatem, że hipoteka chroni wierzyciela przeciwko skutkom przedawnienia, przy czym nie dotyczy to roszczeń wierzyciela o zapłatę świadczeń ubocznych. Art. 77 ma zastosowanie do właściciela nieruchomości będącego dłużnikiem osobistym oraz do właściciela, który jest osobą trzecią (arg. lege non distinguente ; niejasno K. P., Księgi..., s. 165; R. Polak, K. Scheuring, Hipoteka..., s. 56; S. R., Ustawa..., s. 295).

Przedawnienie wierzytelności zabezpieczonej hipoteką pociąga za sobą skutki tylko w sferze obligacyjnej i nie pozbawia wierzyciela hipotecznego możliwości zaspokojenia się z obciążonej nieruchomości, niezależnie od tego, czy jej właściciel jest również dłużnikiem osobistym - orzekł Sąd Apelacyjny w Szczecinie z dn. 22.11.2017 r. sygn. akt I ACa 471/17

W niniejszej sprawie znalazły zastosowanie przepisy ustawy o księgach wieczystych i hipotece w brzmieniu sprzed zmian wprowadzonych ustawą z 26 czerwca 2009 r. (Dz.U. 2009 r. Nr 131 poz. 1075). W związku z tym powód dochodzący realizacji swoich praw wynikających z wpisu hipotek zwykłej i kaucyjnej mógł się powołać na domniemanie istnienia wierzytelności wynikające z wpisu hipotek (uchylony art. 71 ustawy o księgach wieczystych i hipotece) oraz domniemanie zgodności wpisów w księgach wieczystych z rzeczywistym stanem prawnym (art. 3 ustawy o księgach wieczystych i hipotece). Wierzytelność w stosunku do pozwanej M. C. (1), jako dłużnika osobistego istotnie uległa przedawnieniu. Jednak nadal ponosi ona odpowiedzialność jako dłużnik rzeczowy. Właścicielowi nieruchomości obciążonej nie przysługuje bowiem zarzut przedawnienia, i to niezależnie od tego, czy jest też dłużnikiem osobistym, czy tylko rzeczowym (art. 77 ustawy o księgach wieczystych i hipotece).

Pozwana M. C. (1) odpowiada w ocenie Sądu tylko co do wierzytelności – głównej kapitału kredytowego zabezpieczonej hipotecznie. Roszczenie o zasądzenie odsetek uległo przedawnieniu jako roszczenie okresowe maksymalnie w okresie 3 lat od wymagalności roszczenia głównego, a art. 77 u.k.w.i.h. nie ma zastosowania do świadczeń o roszczenia uboczne. Zatem co do roszczeń odsetkowych pozwana skutecznie podniosła zarzut przedawnienia. Zgodnie z art. 77 zd. 2 przedawnienie umarzające roszczenia o świadczenie uboczne, które objęto hipoteką według art. 69, powoduje wygaśnięcie hipoteki w odniesieniu do tego roszczenia. Art. 77 zd. 2 odnosi się zarówno do odsetek kapitałowych, jak i do odsetek za opóźnienie (arg. lege non distinguente). Tak też Ł. P., w: Ustawa..., s. 889.

Pozwana M. C. (1) odpowiada zatem do kwoty 225.626,12 zł (kwota kapitału) z zastrzeżeniem prawa do powoływania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie jej odpowiedzialności do nieruchomości obj. (...).

Co do odpowiedzialności pozwanego I. C. (1):

Strona powodowa swoich roszczeń w stosunku do pozwanego I. C. (1) dochodziła w oparciu o reżim obligacyjny. Pozwany w sposób bezzasadny kwestionował przerwę biegu przedawnienia, podważając fakt zawarcia umowy ugody oraz to, że nabywca wierzytelności może powołać się na przerwanie biegu przedawnienia w sytuacji zawarcia ugody - uznania długu z pierwotnym wierzycielem.

Pozwany zdaniem Sądu w sposób bezzasadny podawał, że do zawarcia umowy ugody nie doszło. Pozwany przedłożył korespondencje z Bankiem (...) SA z której wynika, że nie odesłał podpisanej umowy ugody. (...) SA dysponował jednak egzemplarzem umowy ugody podpisanym przez pozwanego I. C. (1), co potwierdzono badaniem grafologicznym jego podpisu pod powyższą umową. Dysponowanie przez bank podpisaną przez pozwanego umową ugody potwierdzało jej zawarcie, niezależnie od korespondencji, którą pozwany później prowadził z bankiem. Co do daty zawarcia umowy ugody miała ona drugorzędne znaczenie.

Strona powodowa skutecznie podała, że wraz z uznaniem długu w ugodzie doszło do przerwy biegu przedawnienia w stosunku do pozwanego I. C. (1). Skutki przerwy biegu przedawnienia wywołanej przez zbywcę wierzytelności odnoszą się co do zasady także do cesjonariusza. Nabywa on wierzytelność w takim kształcie, w jakim przysługiwała ona zbywcy, także pod względem "stanu" jej przedawnienia. W konsekwencji, jeżeli bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu, cesjonariusz - wstępując w tę samą sytuację, w której w chwili zbycia wierzytelności pozostawał cedent - zostaje objęty skutkami tej przerwy. Innymi słowy, zgodnie z ogólnym założeniem, fakt zbycia wierzytelności pozostaje z zasady bez wpływu na bieg terminów przedawnienia oraz skutki zdarzeń kształtujących ten bieg, które nastąpiły przed dokonaniem cesji. Reguły te nie mają jednak zastosowania do przerwy biegu przedawnienia, która została spowodowana dochodzeniem roszczenia na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. - por Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r. III CZP 60/16.

Przerwa biegu przedawniania z uwagi na uznanie długu z uwagi na powyższe nie może być odnoszona tylko do banku (...).

Strona powodowa wykazała też wysokość swojej wierzytelności wobec pozwanego I. C.. W umowie ugody pozwany uznał dług na kwotę 226.149,18 zł, w tej sprawie strona powodowa z tytułu niespłaconego kapitału dochodzi 225.626,12 zł, oraz z tytułu odsetek 24.373,88 zł (pismo strony powodowej z dnia 13.12.2017 roku k. 276).

Podnieść należy, iż zgodnie z art. 6 k.c. obowiązek wykazania wysokości roszczenia spoczywa na powodzie, który winien przedstawić wyliczenie dochodzonej należności w sposób umożliwiający kontrolę przeprowadzonych wyliczeń.

W toku sprawy strona powodowa przedłożyła (...) i umowę cesji z załącznikiem dokumentującym wysokość zobowiązań pozwanych. Dokumenty zaoferowane jako dowody przez stronę powodową miały charakter dokumentów prywatnych, jednakże w takim zakresie w jakim ich prawdziwość nie była podważana, zawarte w nich oświadczenia zostały uznane za zgodne z prawdą (art. 253 k.p.c.). W ocenie Sądu, strona powodowa – zgodnie ze spoczywającym na niej ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. – wykazała istnienie i wysokość zadłużenia pozwanych, a jednocześnie pozwany I. C. (1), nie przedstawił na tą okoliczność przeciwdowodu, który podważałby wyliczenia strony powodowej, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w stosunku do niego w całości. Pozwany, w zakresie w jakim nie zgadzał się z twierdzeniem pozwu powinien był zgodnie z zasadą wyrażoną w wspomnianym powyżej art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.c. przedstawić dowody dla poparcia zgłoszonych zarzutów, a tego nie uczynił. Był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, a nie zgłosił dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność ustalenia wysokości zadłużenia z umowy kredytowej.

Ponadto z informacji komornika sądowego prowadzącego egzekucję przeciwko pozwanym do sygn. (...) wynika, że na dzień zawarcia umowy cesji tj. 23.03.2017 wysokość zadłużenia wyniosła 226.149,18 zł - należność główna i

63.875,24 zł odsetek. Po dniu 23.03.2017 komornikowi udało się wyegzekwować 4.867,50, która strona powodowa po przekazaniu od banku (...) zaliczyła na odsetki karne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w stosunku do I. C. (1) w oparciu o art. 98 kpc a w stosunku do M. C. (1) w oparciu o art. 100 kpc. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zwalniania pozwanej M. C. (1) z obowiązku zwrotu przeciwnikowi procesowemu kosztów postępowania. Sąd zasądził zatem solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 7200 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, bo takiej kwoty się strona powodowa domagała, chociaż wg stawek taryfowych mogła otrzymać 10.800 zł oraz uiszczoną opłatę od pozwu w kwocie 12.500 zł, z tym że pozwana M. C. (1) odpowiada do kwoty 11.282 zł ponieważ powództwo w stosunku od niej nie zostało uwzględnione w całości.

Pozwani I. i M. C. (1) korzystali z pełn z urzędu. Koszty pełnomocników z urzędu pozwanych z uwagi na przegranie przez nich sprawy przyznano we stawek taryfowych powiększonych o VAT ze środków SP.

SSO Monika Świerad